

A Tiszteletreméltó Béda (Beda Venerabilis)

Homiliája húsvét éjszakáján (Részlet)

E szentséges éjszakának s megváltásunknak ünnepe, melyet most ülünk, Isten őszövségi népében titokzatos módon már régesrég előre jeleztetett. Midőn ugyanis e népre igen sokáig nehezedett az egyiptomi szolgaság, s az egyiptombeliek nem akarták elengedni őket, hogy szabadon szolgálják Teremtőjüket, végül az Úr megparancsolta a népnek, hogy a páska szertartásában bárányt öljenek, húsát ezen az éjszakán süssék és egyék meg, s a vérrel, mely a küszöbön kifolyt, házuknak mindkét kapufélfáját s a szemöldökfát kenjék be, és odabent készen s virrasztva várják megváltásuk óráját. S míg így tettek, ímé, az éjszaka közepén eljött az Úr, s megvervén az egyiptombeliek elsőszülötteit, megszabadította népét a hosszú szolgaság súlyától, és a hajdan megígért hazának földjére vezette őket, megparancsolván, hogy ezt az éjszakát a szabadulás emlékére minden esztendőben a húsvéti bárány leölésével ünnepeljék.

Ama népnek a megváltása bizonyosan előképe volt a mi lelki megváltásunknak, mely az Úrnak a halottak közül való feltámadásával ezen az éjszakán teljesedett be, miként ugyanazon népnek a test szerint való, egyiptomi elnyomói is a lelki gonoszság még kegyetlenebb fegyvereit jelzik, amelyekkel az a néki alávetett emberi nemzetséget istentelen uralkodással nyomorgatta. Ám a szeplőtlen Bárány eljövén méltóztatott miérettünk megöletni, odaadta vérét: a mi üdvösségünk árát; kis időre magára vállalván a halált, örökre megtörte a halál uralmát, s csodálatos, kívánatos látványosságképpen az ártatlanul megöletett Bárány az Oroszlánnak, mely öldökölt, hatalmát hatalmasan összeúzta. A Bárány, aki elveszi a világ bűneit, összetörte az Oroszlánt, mely a bűnt behozta a világba; a Bárány, aki minket, hogy el ne vesszünk, saját testének és vérének áldozatával táplál – az Oroszlánt, mely ordítva körbejár minket, s keresi, kit-kit elnyeljen közülünk; a Bárány, aki saját halálának jelét helyezte homlokunkra, hogy visszaverje a halált-hozó Ellenség nyilait. Mert azért is megparancsoltatott, hogy azokban a házakban, ahol ettek, a törvény rendelte bárány vérét kenjék a küszöbre, a szemöldökfára és a két ajtófélfára, hogy a vérnek négy felé osztása az Úr szenvedésének négy felé hasított zászlaját is kifejezze, a zászlót, amellyel megjelöltetvén – megszabadulunk.

Ford. Déri Balázs